

Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 20 nr. 5

maj 2008

Webcast med LaRouche:
Onsdag den 7. maj kl. 19:00
www.larouchepac.com

MENNESKET FØRST

For nitten år siden udgav Schiller Institutet i Danmark for første gang sit nyhedsbrev Agro-Nyt. Hensigten var at formidle en kortfattet gennemgang og perspektivering af de politiske begivenheder og beslutninger i verden omkring os, som ville få direkte betydning for danske landmænd i særdeleshed og den øvrige befolkning i almenhed. Det var der nemlig et stærkt behov for i en paradoksal verden med sult og hungersnød, overskudslagre, kornbjerg, mælkebukler og produktionskvoter. Og ganske naturligt for en politisk og filosofisk organisation som Schiller Institutet, kom fokus til at ligge på et meget skarpt politisk stridspunkt med rødder i to helt uforenelige menneskesyn.

På den ene side stod et politisk grundsyn, der, med præsident Franklin D. Roosevelt i spidsen, var kommet sejrrikt ud af 2. Verdenskrig, og som hed: »Mennesket først«. Al politik og økonomi må have til formål at sikre det almene vel. Ellers har vi intet lært af et halvt århundrede med krige, depression, sult og elendighed. I denne lejr stod og står Schiller Institutet.

På den anden side stod en grundholdning, som altid har præget Det britiske Imperium, og som to verdenskrige ikke har ændret på: Velstand skabes alene ved at købe billigt og sælge dyrt. Ingen og intet må stå i vejen for den frie handel med varer og penge. Det gælder også livsvigtige fødevarer. Frihandel må gå frem for forsyningssikkerhed. Derfor skal de store handelselskaber have uhindret adgang til alle landes hjemmemarkeder. For tyve år siden hed det vigtigste forum for disse holdninger handelsorganisationen GATT.

I dag har GATT ændret navn til Verdenshandelsorganisationen, WTO, og Agro-Nyt hedder Prometheus. Men alle de ulykker, vi advarede om dengang, er der stadig og slår nu igennem, så enhver kan se dem. I mere end tre og tredive lande har hundrede tusinder af mennesker kastet sig ud i demonstrationer og optøjer i desperat afmagt overfor de eksploderende fødevarerpriser og den hastigt voksende mangel på mad. Ifølge FN's fødevarerorganisation, FAO, er en global sult-tsunami under opsejling. Samtidig tjener handelselskaber og spekulanter styrtende med penge på fødevarer. Er det virkelig sådan, vor verden skal være indrettet?

Den 7. maj sætter den fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche fokus på samme underliggende politiske strid, som den afspejles i det amerikanske præsidentvalg. Noget de fleste overser. Siden Abraham Lincoln har alle dele af det moderne politiske verdenskort været bestemt af striden mellem de to dominerende engelsktalende politiske magtfaktorer: Det britiske Imperium og De forenede Stater. Det har også stor betydning for det kommende præsidentvalg. »Tragedie og Håb« har LaRouche valgt som overskrift på sin webcast, som kan ses fra kl. 19:00 dansk tid.

SKAMMENS DAG

Den **24. april** mistede **Danmark** en stor bid af sin selvstændighed. Et flertal i **Folketinget** ratificerede uden nævneværdig debat »**Lissabon-traktaten**«, en usmageligt sminket udgave af den **EU-forfatning**, som et flertal af vælgerne i både **Frankrig** og **Holland** forkastede ved folkeafstemninger i **maj** og **juni 2005**. Det »lydløse statskup« blev muliggjort af et ekstra lag af spidsfindigt formulerede protokollater, som juridiske eksperter efterfølgende klistrede uden på forfatningen, så det i hvert eneste medlemsland blev juridisk muligt at omgå politiske krav om nye folkeafstemninger. Indholdet er stadig det samme. Danmark er nu medlem af en europæisk union, der har en forfatning, som kan tilsidesætte den danske grundlov. Folkestyrets vigtigste tilbageværende redningskranse er bevarelsen af de danske forbehold og folkeafstemningen i **Irland** den **12. juni**, hvor et nej atter en gang vil lægge det sminkede lig tilbage i graven.

EU's nye forfatning, som kun må kaldes en traktat, blev oprindeligt vedtaget på stats- og regeringsledernes konference i **Lissabon** den **13. december 2007**. Der er altså gået mere end fem måneder, hvor hverken regering, folketing eller presse har fundet anledning til at forholde sig til en af de mest vidtrækkende politiske beslutninger i nyere dansk historie. Derfor må den danske presse også påtage sig et stort medansvar for det »lydløse statskup«. **DR** konstaterede i middagsradiovisen den **24. april**, at Folketingets medlemmer den morgen kun var blevet mødt af en lille håndfuld demonstranter med et stort banner med teksten: »Stop Lissabon-»diktaten« – bevar folkestyret«, uden i øvrigt at nævne, at det var **Schiller Instituttet** som havde arrangeret demonstrationen. Men hvordan skulle der dog have været de titusinder af demonstranter, som **DR** efterlyste, når man aldrig en eneste gang, i hverken nyhedsudsendelser eller reportager, har gjort befolkningen opmærksom på, at et »lydløst statskup« var under opsejling, eller ofret sendetid på at gennemgå en »forfatningstraktat«, der helt bevidst er gjort så sprogligt uforståelig, at en enhver substantiel politisk debat på forhånd er udelukket (se også **Prometheus, marts '08**)?

Også i **Tyskland** ratificerede **Forbundsdagen** Lissabon-traktaten den **24. april**, uden nogen form for politisk debat. Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, **Helga Zepp-LaRouche**, kaldte det for »skammens dag.«

Det kan godt være, at det her og nu kan synes nemmere for de europæiske politikere bare at flyde med strømmen, og lade de sidste rester af national suverænitæt opløse i et overnationalt bureaukratisk kommissærvælde, der har sine nærmeste historiske rødder i tidligere tiders sydeuropæiske kejserriger. Men der kommer en dag, hvor man for alvor mangler den frie politiske arm, man savede af den **24. april 2008**. Og med den igangværende kredit- og finanskrise kan det ske hurtigere, end de fleste politikere bryder sig om at tænke på.

Siden **sommeren 2007** har alle de vestlige storbanker til sammen måttet afskrive næsten **500 mia. dollars** i tab på spekulative investeringer på de amerikanske og europæiske boligmarkeder og de hertil hørende internationale kreditmarkeder. Men det stopper ikke her. **Den internationale Valutafond, IMF**, forventer, at tabene vil løbe op i mindst **1.000 mia. dollars**, mens **Prometheus'** egne kilder i finansverdenen allerede sidste sommer forudsagde, at op

mod **2.000 mia. dollars** i oppustede spekulative papirpenge vil have forladt det internationale bank- og finanssystem, når krisen engang har løbet sin kurs (se også **Prometheus, aug. '07**). Og de manglende bankkreditter og de hastigt voksende formuetab sætter allerede sine mærkbare realøkonomiske spor i både **USA** og **Europa**. Verden er på vej mod den dybeste økonomiske nedtur, siden de norditalienske købmandsbanker **Bardi** og **Peruzzi** brød sammen i **1343-44**. Dengang gik hele den europæiske civilisation i opløsning.

Allerede i **august 2007** insisterede den amerikanske økonom og fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** på, at den amerikanske og de europæiske regeringer burde tage hurtige og drastiske skridt for at beskytte realøkonomierne imod sammenbruddet i finansverdenen. For USA' vedkommende skal det ske gennem en lov til beskyttelse af husejere og banker, i lighed med den lovgivning, præsident **Franklin D. Roosevelt** gennemførte straks efter sin indsættelse i **Det hvide Hus** i **marts 1933** (se også **Prometheus, april '08**). Lignende lovgivning, der kan forhindre, at millioner bliver sat på gaden i kølvandet af sammenbruddet på boligmarkederne, bør gennemføres i nationalt tilpasset form i de forskellige europæiske lande, sagde LaRouche, samtidig med at man hurtigt etablerer de nødvendige »brandmure«, i form af kontrol med kapitalbevægelser, der forhindrer finanskrisen i at rulle ind over grænserne og knuse de enkelte nationaløkonomier.

Det er så her, at vi meget snart kan stå og mangle den politiske arm, Folketinget stemte væk den **24. april** og som vil forsvinde helt, hvis vi fjerner de danske forbehold. Lissabon-traktaten tillader ikke, at de europæiske regeringer tager selvstændige skridt til at beskytte deres respektive nationaløkonomier. Og den giver heller ikke andre, hverken den kommende »præsident« eller **Europa-Parlamentet**, autoritet til at beskytte den almindelige befolkning imod økonomisk uvejr og finanssammenbrud. Det er helt og aldeles overladt til bankerne og finansverdenen.

Det kan man kalde den »britiske model«. Det er **City of Londons** gamle drøm om at lade bank- og finansverdenen få det afgørende ord i alle væsentlige finansielle og økonomiske beslutninger, selv midt i en krisetid. Den »amerikanske model« derimod, med sin rod i **Den amerikanske Revolution** og økonomer som **Alexander Hamilton** og **Henry C. Carey**, og med Franklin D. Roosevelt og Lyndon LaRouche som vor tids største politiske fortalere, vil lade de demokratiske valgte regeringer have det sidste ord, således at det almene vel kan blive politisk til gode set, i særdeleshed i krisetider.

Lissabon-traktaten vil fastlåse hele Europa i den »britiske model«. Og som man allerede har set i **Storbritannien**, vil bankernes ve og vel få større politisk bevågenhed end den almindelige borgers. I februar lod Bank of England hånt om sin egen »laissez fair«-ideologis grundlæggende princip om at lade falde, hvad ikke kan stå, og spenderede **350 mia. dollars** af de britiske skatteyderes penge for at redde den kriseramte storbank **Northern Rock**. Efterfølgende er der blevet stillet en hjælpepakke på over **100 mia. pund** til rådighed for de kriseramte banker, og både **Royal Bank of Scotland** og investeringsbanken **Halifax Bank of Scotland** kan blive de næste til at stikke sugerøret ned i pengekassen, hvis det ikke lykkes at lokke ekstra kapital ud af aktieejerne. Men for de millioner af britiske husejere, som står til at miste

deres hjem og livs opsparinger, er der ingen krisehjælp at hente.

Sidste gang den »britiske model« uhindret fik lov at styre og regere i bank- og finansverdenen var i **1920'erne** og **30'erne**. Det skabte store sociale og økonomiske uligheder. Dengang hed bankernes politiske løsning på krisen: **Mussolini** og **Hitler**. På et møde i den internationale organisation **Financial Stability Forum**, der fandt sted i **Rom** den **29. marts** under ledelse af den italienske centralbankdirektør **Mario Draghi**, med deltagelse af centralbankrepræsentanter og finansfolk fra USA, Storbritannien, Tyskland, Frankrig, **Italien, Canada, Japan, Hongkong, Schweiz, Singapore, Holland** og **Australien** samt repræsentanter for IMF, **Verdensbanken** og **BIS**, var man stadig villig til at diskutere »radikale« løsninger, der i mistænkelig grad minder om fortidens og Mussolinis »korporativisme«. Ifølge kilder indeholdt et uformelt diskussionsoplæg forskellige modeller til at lade skatteydernes penge indgå som bundne offentlige investeringer i private banker og selskaber, alt imens staten kunne gå sammen med store private investorer i forskellige former for fælles ejerskab etc. En sådan sammenblanding af private og statslige interesser havde ganske ubehagelige politiske følger i Italien i **20'erne** og **30'erne**. En »succes«, der ikke er værd at gentage.

GLOBAL SULT-TSUNAMI

Den **11. april** offentliggjorde **Schiller Instituttets** stifter og internationale præsident, **Helga Zepp-LaRouche**, en artikel i det amerikanske ugemagasin *Executive Intelligence Review* med følgende indledning: »Det, der sker nu, har været helt og aldeles forudsigeligt: I mere end **33** lande i **Afrika, Asien** og **Latinamerika** oplever vi en dramatisk opblussen af demonstrationer og optøjer på grund af en katastrofal mangel på mad. Der er absolut ingen tvivl om, at verden står overfor en sult-tsunami, der er det direkte resultat af centralbankernes forsøg på at udskyde det endelige sammenbrud af det håbløst bankerotte globale finans- og betalingssystem ved at pumpe stadig mere likviditet ind i bankerne samtidig med, at alverdens spekulanter har kastet sig over fødevarermarkedet. Oven i dette kommer den nye umenneskelige praksis med at nedbryde fødevarer for at producere biobrændsel. For mange lande, og for rundt regnet **to milliarder** mennesker, som allerede har været underer-

næret i årtier, er den nuværende hyperinflationære eksplosion i fødevarerpriserne et spørgsmål om liv eller død«.

Og Helga Zepp-LaRouche har ganske ret: Den truende katastrofe har været helt og aldeles forudsigelig. Grunden blev lagt tilbage i **1980'erne** og **90'erne**, da man insisterede på, at efterkrigstidens politiske bekymring for landenes forsyningssikkerhed skulle erstattes af et liberaliseret verdensmarked for fødevarer. I begyndelsen var det den daværende internationale handelsorganisation, **GATT**, der var forum for denne liberalisering. Men hvem var det egentlig, der var så forhippet på at erstatte forsyningssikkerhed med et verdensmarked. Svaret på det spørgsmål kunne man læse i *Prometheus'* forgænger

Agro-Nyt, årgang **1. nummer 2, maj '89**. Den **7. april** samme år blev der indgået en ny handelsaftale i **GATT**, som endnu en gang underminerede de europæiske landmænds eksistensgrundlag, og på et landbrugsmøde i det daværende **Vesttyskland** blev den fhv. landbrugskommissær **Sicco Mansholt** derfor spurgt, hvem det egentlig er, som står bag disse **GATT**-aftaler. Han svarede: »Det gør fødevarerkartellerne, især **Cargill**, men også **Bunge** og **ADM-Toepfer** er vigtige ... sådan har det været i næsten **20 år**«.

Så spoler vi tiden frem til i dag. **GATT** blev i **1995** erstattet af **Verdenshandelsorganisationen, WTO**, men målsætningen er stadig den samme, og det er de pengeinteresser, der står bag, også. Skridt for skridt er alverdens landes hjemlige landbrugsproduktion blevet erstattet af en import af billige varer fra det globaliserede fødevarermarked – som stadig kontrolleres af store fødevarerkarteller med giganterne **Cargill** og **Nestlé** i spidsen (dansk-svenske **Arla** er blot en lille mus i sammenligning –red.). Mens det gamle »moralske« argument for liberaliseringen af fødevarerhandelen, nemlig at de fattige bønder i Afrika skulle have uhindret adgang til de rige markeder i **USA** og **Europa**, aldrig er blevet til virkelighed, så har **WTO** modsat sørget for, at enhver form offentlig økonomisk støtte til landmændene i **Den tredje Verden** er blevet afskaffet. Ofte ved hjælp af hårdhændede trusler om økonomiske sanktioner og boykot.

Her står vi så i dag: Det internationale kredit- og finanssystem er kollapsede. Centralbankerne holder de komaramte finansinstitutioner kunstigt i live gennem massive transfusioner af likvid kapital. De få, som har adgang til disse likvide midler, eller som endnu besidder let nedbarberede formuer, flytter deres penge over i det eneste marked, der stadig kan præstere prisstigninger, det er værd at spekulere i: Fødevarermarkedet. Siden **2006** er prisen på ris steget med **217%**, hvede er oppe med **140%**, majs med **125%** og sojabønner med **110%**. Hvor meget af disse stigninger kommer så landmændene i Sydamerika og Afrika til gavn? Ikke en rød reje. I Afrika er hovedparten af den lokale produktion blevet nedlagt, og i Sydamerika kontrolleres produktionen fuldstændigt af fødevarerkartellerne.

Men galskab kender som bekendt ingen begrænsninger. Mens **WTO** har taget sig af at nedlægge fødevarerproduktionen i store del af Den tredje Verden, har miljøorganisationer som **WWF**, der kontrolleres af kredsen omkring **prins**

Schiller Instituttet demonstrerede foran Folketinget, da man tredjebehandlede og efterfølgende vedtog Lissabon-traktaten. Nu kan kun bevarelsen af de danske forbehold og folkeafstemningen i Irland 12. juni lægge det sminkede lig i graven.

Philip i London, med hjælp fra den omrejsende miljøklavn **Al Gore**, fået politisk opbakning til at lokke de nødstedte bønder over i produktionen af såkaldt biobrændsel. En hastigt voksende del af landbrugsjorden i Den tredje Verden indgår nu i produktionen af ethanol til bilerne i den industrialiserede verden. Denne produktionsomlægning bidrager ikke alene til den globale fødevareremangel, men i **Sydøstasien** har den også været medvirkende til betydelige miljøkatastrofer.

For at opfylde EU's krav om at der inden **2010** er tilsat mindst **5,75%** ethanol i den europæiske benzin, er enorme landområder med regnskov i **Indonesien** og **Malaysia** blevet ryddet for at skaffe plads til produktionen af palmeolie, der eksporteres til elektricitetsværker i **Holland** eller tilsættes benzinen i det øvrige Europa. Ydermere, er man begyndt at dræne og afbrænde tusinder af kvadratkilometer tørvejord for at skaffe endnu mere jord til oliepalmer. Afbrændingen udvikler kvælende og sundhedsfarlige røgskyer, der sænker sig over storbyer som **Kuala Lumpur**, og hollandske beregninger har vist, at tørveafbrændingen i Indonesien og Malaysia hvert år bidrager med hele **8%** af den globale menneskelige CO₂-udledning (se også *Prometheus*, feb. '07).

Under en tale til **240** lærere og studerende på **Monterreys Teknologiske Universitet i Mexico** den **18. april** foreslog **Lyndon LaRouche** iværksættelsen af en global politisk kamp for lukke både WTO og WWF.

VALGKAMP I USA SPIDSER TIL

Senator **Hillary Clinton** vandt den overbevisende sejr ved demokraternes primærvalg i **Pennsylvania** den **22. april**. Selv om senator **Barack Obamas** valgkampagne spenderede tre gange så mange penge i delstaten, lykkedes det ikke at tiltrække det store flertal blandt lavtlønnede industriarbejdere, der fra starten har støttet Hillary Clinton. Og med en efter amerikanske forhold imponerende valgdeltagelse på **54%** og en sejr på over **10 procentpoint** lukkede senatoren fra **New York** endnu engang munden på de mange røster internt i partiet, der har opfordret hende til at trække sig ud af primærvalgkampen. Hun nyder en ganske solid og imponerende opbakning fra de fattigste dele af det amerikanske samfund. Hele **98%** af dem, der stemte på Clinton i Pennsylvania, sagde, at de gjorde det, fordi hun er den eneste af kandidaterne, demokratiske og republikanske, som har forholdt sig til den økonomiske krise.

Samtidig med Hillary Clintons vigtige sejr i Pennsylvania vokser Barack Obamas politiske vanskeligheder. Under en rundrejse til **Michigan**, **Texas** og hovedstaden **Washington D.C.**, arrangeret af et reklamefirma i **Chicago** med tætte forbindelser til Obamas egen kampagnechef **David Axelrod**, fortsatte Obamas tidligere ven og mentor, den rabiate præst **Jeremiah Wright**, sine ildsprudlende, hadefulde taler. Det tvang senator Obama til endegyldigt at tage afstand til præsten. Men skaden var sket. Meningsmålinger afslørede hastigt faldende støtte til hans præsidentkandidatur.

Den **28. april** udsendte den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** en pressemeddelelse, hvori han udtrykte stor bekymring for Barack Obamas personlige

sikkerhed. Pastor Wrights racistiske retorik er som skabt til en undskyldning for et attentat på præsidentkandidaten. LaRouche påpegede også, at han allerede for flere måneder siden havde advaret om, at visse kredse i Chicago og på den amerikanske østkyst, med tætte forbindelser til finansverdenen i **London**, promoverede Obamas valgkamp alene med det formål at stoppe Hillary Clinton. Det gjaldt også kredsen internt i **Det demokratiske Parti** omkring formanden **Howard Dean** og flertalslederen i **Kongressen Nancy Pelosi**. Derfor har det også været indlysende, at i det øjeblik senator Clinton kastede håndklædet i ringen, ville en destruktiv hadekampagne imod Barack Obama blive sat i værk (se også *Prometheus*, marts '08). Skulle han efterfølgende blive tvunget til at trække sig, ville den amerikanske valgkamp ende i totalt kaos, og **USA** ville stå overfor en sommer med social uro, optøjer og brændende storbyer, nøjagtigt som i **1968**.

Men Hillary Clinton har ikke fulgt manuskriptet. Hun nægter at trække sig. Samtidig kører kampagnen imod Barack Obama helt efter planen. Hadekampagnen blev skudt i gang præcist på det tidspunkt, hvor man havde regnet med, at han ville være den eneste tilbageværende demokratiske præsidentkandidat. Derfor står tingene helt anderledes end ventet. Og ønsker kredsen i London fortsat at kaste USA ud i politisk kaos, vil deres bedste bud være et attentat.

Den **30. april** offentliggjorde LaRouche en henvendelse til de ansvarlige politiske ledere i Det demokratiske Parti om straks at medvirke til at samle fokus på at formulere en kommende demokratisk præsidents politiske platform. Med de store vanskeligheder, som senator Obamas valgkampagne er på vej ud i, understregede LaRouche, at det er altafgørende, at partiet straks tilkendegiver, at de store dele af det amerikanske samfund, som har støttet Obamas kandidatur, vil blive beskyttet, vil blive hørt og vil få medindflydelse, uanset hvem den demokratiske kandidat måtte ende med at blive. Tiden er inde til at »hele sårene« skrev LaRouche, og til at samle Hillary Clintons og Barack Obamas store vælgerskarer.

WEBCAST MED LAROUCHE

Den **7. maj** klokken **19:00** dansk tid kan man på www.larouchepac.com høre og se **Lyndon LaRouche** fra en konference i **Washington** give en dybtgående indsigt i den igangværende amerikanske valgkamp. »*Tragedy and Hope*« (»*Tragedie og Håb*«) er den overskrift LaRouche har valgt, og han vil sætte valgkampen i lyset af den **140 år** lange konflikt mellem **Abrahams Lincolns** republikanske **USA**, som kom ud af krudtrøgen fra **Den amerikanske Borgerkrig**, og **Det britiske Imperium**, som stadig pågår den dag i dag (titlen er hentet fra professor **Caroll Quigleys** berømte bog »*Tragedy & Hope: A History of the World in Our Time*« fra **1966**, som afdækker Det britiske Imperiums lidet flatterende rolle i det **20. århundredes** storpolitik. I sin takketale på Det demokratiske Partis konvent i **1992** henviste den nyvalgte præsidentkandidat **Bill Clinton** til den store indflydelse, som Quigley har haft på hans politiske udsyn).

Prometheus udgives hver måned af **Schiller Institutet**, Sankt Knuds Vej 11 kld., 1903 Frederiksberg, tlf: 35 43 00 33, Konto: 1551-0005648408, Giro: 564-8408, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk. *Prometheus* er en videreførelse af **Agro-Nyt** (marts 1989 – oktober 2004). Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.

ISSN: 1604-2840 Egettryk